

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

13 septembrie 2016*

„Clauză compromisorie — Contract de furnizare a energiei electrice CNT(2009) nr. 137 — Plata de către Parlament a contribuției regionale plătite de reclamantă Regiunii Bruxelles-Capitală și calculate pe baza puterii puse la dispoziția Parlamentului — Lipsa unei obligații contractuale — Lipsa unei obligații rezultate din dispozițiile dreptului național aplicabil”

În cauza T-384/15,

EDF Luminus, cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de D. Verhoeven și de O. Vanden Berghe, avocați,

reclamantă,

împotriva

Parlamentului European, reprezentat de L. Darie și de P. Biström, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de F. Clotuche-Duvieusart și de I. Martínez del Peral, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere în temeiul articolului 272 TFUE prin care se urmărește obligarea Parlamentului la plata către reclamantă a sumei de 439 672,95 euro, majorată cu dobânzi, corespunzând sumei contribuției regionale plătite de aceasta Regiunii Bruxelles-Capitală și calculate pe baza puterii puse la dispoziția Parlamentului,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro, președinte, și domnii S. Gervasoni (raportor) și L. Madise, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Ordonanță

Cadrul juridic

Cu privire la dreptul Uniunii

- 1 În temeiul articolelor 343 TFUE și 191 EA, Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice se bucură pe teritoriul statelor membre de privilegiile și imunitățile necesare îndeplinirii misiunii lor în condițiile definite în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat inițial la Tratatul de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene (JO 1967, 152, p. 13), iar ulterior, în temeiul Tratatului de la Lisabona, la Tratatul UE, FUE și CEEA (denumit în continuare „protocol”).
- 2 Articolul 3 din acest protocol prevede următoarele:

„Uniunea, activele acestora, veniturile și alte bunuri sunt scutite de orice impozit direct.

Guvernele statelor membre iau, ori de câte ori este posibil, măsuri corespunzătoare în vederea anulării sau rambursării sumei reprezentând impozitele indirecte și taxele pe vânzări care intră în prețul bunurilor fixe și mobile atunci când Uniunea, pentru uz oficial, face achiziții importante al căror preț cuprinde impuneri și taxe de această natură. Totuși, aplicarea acestor măsuri nu trebuie să aibă drept efect distorsionarea concurenței în cadrul Uniunii.

Nu se acordă nicio scutire cu privire la impozitele, taxele și impunerile care nu constituie decât simpla remunerare a serviciilor de utilitate publică.”

Cu privire la dreptul belgian

- 3 Ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 19 juillet 2001 relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles-Capitale (Ordonanța Regiunii Bruxelles-Capitală din 19 iulie 2001 privind organizarea pieței de energie electrică în Regiunea Bruxelles-Capitală) (*Moniteur belge* din 17 noiembrie 2001, p. 39135, denumită în continuare „Ordonanța «Energie electrică»”) prevedea la articolul 26:

„§ 1 Deținerea unei licențe de furnizare eliberate în temeiul articolului 21 are ca efect încasarea lunară a unei taxe de la persoana fizică sau juridică ce beneficiază de licența menționată, denumită în continuare debitorul.

[...]

§ 3 Taxa se calculează pe baza puterii puse la dispoziția clienților finali eligibili, prin intermediul rețelelor, al bransamentelor și al liniilor directe de 70 kV și mai puțin, la punctele de consum situate în Regiunea Bruxelles-Capitală. Pentru clienții la înaltă tensiune, puterea pusă la dispoziție este puterea de racordare. Aceasta este egală cu puterea maximă, exprimată în kVA, pusă la dispoziție în temeiul unui contract de racordare. În lipsa unei mențiuni în contractul de racordare sau în cazul depășirii puterii prelevate în raport cu puterea maximă pusă la dispoziție în temeiul contractului de racordare, puterea de racordare este egală cu puterea maximă, exprimată în kVA, prelevată în decursul celor treizeci și șase de luni anterioare, înmulțită cu 1,2.

[...]

§ 4 Taxa care se încasează lunar este stabilită la 0,67 euro pentru un kVA pentru înaltă tensiune.

[...]

Acest cuantum este adaptat anual la indicele prețurilor de consum din Regat. [...]

§ 5 Guvernul stabilește măsurile de executare a prezentului articol. Acesta poate printre altele să impună administratorului rețelei de distribuție, administratorului rețelei de transport regional și utilizatorilor de linii directe să îi furnizeze datele utile încasării taxei.

Guvernul poate însărcina administratorul rețelei de distribuție să adreseze debitorilor o invitație de a plăti taxa. Invitația conține printre altele indicarea exercițiului, a bazei de calcul, a cotei, a scadenței de plată și a modalității de achitare a taxei. Cu toate acestea, trimiterea sau netrimiterarea acestei invitații nu prejudiciază cu nimic drepturile și obligațiile debitorilor.

§ 6 Taxa este încasată și urmărită potrivit normelor prevăzute în capitolul VI din ordonnance du 23 juillet 1992 relative à la taxe régionale à charge des occupants d'immeubles bâtis et de titulaires de droits réels sur certains immeubles (Ordonanța din 23 iulie 1992 privind taxa regională în sarcina ocupanților de imobile construite și a titularilor de drepturi reale asupra anumitor imobile). Termenul de plată a taxei este însă stabilit în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol.

[...]”

Istoricul cauzei

- 4 Parlamentul European a semnat la 10 iulie 2009 un contract cu numărul de referință CNT(2009) nr. 137 (denumit în continuare „contractul”), având ca obiect furnizarea de către reclamantă, EDF Luminus, de energie electrică verde pentru imobilele acestuia situate în regiunea Bruxelles-ului. Contractul intra în vigoare la data furnizării efective a energiei electrice de către reclamantă și trebuia să rămână în vigoare pentru o perioadă de doi ani. Contractul a fost reînnoit pentru o perioadă de un an, și anume până la 31 iulie 2012, printr-un act adițional semnat la 15 iulie 2011.
- 5 Prin scrisoarea din 13 mai 2011, reclamanta a informat Parlamentul că din acel moment ea avea obligația să factureze taxa pentru furnizarea energiei electrice prevăzută la articolul 26 din Ordonanța „Energie electrică” (denumită în continuare „contribuția”) și că, în plus, cerea plata retroactivă a acesteia începând de la intrarea în vigoare a contractului. Această contribuție, care era plătită Regiunii Bruxelles-Capitală de către reclamantă din anul 2009, nu fusese până atunci facturată de aceasta din urmă Parlamentului.
- 6 În urma refuzului Parlamentului de a accepta această cerere, reclamanta i-a transmis în mod sistematic două tipuri de facturi, unele vizând doar contribuția, altele vizând elementele necontestate ale furnizării de energie electrică. Parlamentul le-a achitat pe cele din urmă, refuzând să le achite pe primele.
- 7 În urma unei noi cereri de plată a contribuției și a unui nou refuz de admitere a acesteia, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 8 De asemenea, reclamanta a introdus o acțiune la Tribunalul de Primă Instanță Francofon din Bruxelles pentru a obține rambursarea de către Regiunea Bruxelles-Capitală a sumei reprezentând contribuția pe care i-o plătise.
- 9 Pe de altă parte, Comisia Europeană a introdus, la 4 aprilie 2014, o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Regatului Belgiei în temeiul articolului 258 TFUE. Prin Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4), Curtea a decis că, neacordând instituțiilor Uniunii scutirea de la plata contribuției prevăzute de articolul 26 din Ordonanța „Energie electrică” și

opunându-se rambursării contribuției care fusese încasată de Regiunea Bruxelles-Capitală, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi reveneau în temeiul articolului 3 al doilea paragraf din protocol.

Concluziile părților și procedura

10 Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Parlamentului la plata către aceasta a sumei de 439 672,95 euro;
- obligarea Parlamentului la plata către aceasta a dobânzilor contractuale pentru suma menționată începând de la data exigibilității facturilor;
- obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

11 Parlamentul solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că prezenta acțiune a rămas fără obiect ca urmare a pronunțării Hotărârii din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4);
- cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca vădit nefondată;
- constatarea faptului că obligația de a rambursa reclamantei suma solicitată revine Regiunii Bruxelles-Capitală;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

12 Reclamanta precizează că își formulează cererea introductivă „în măsura în care nu ar putea obține rambursarea [contribuției] din partea Regiunii Bruxelles-Capitală în cadrul unei proceduri introduse la Tribunalul de Primă Instanță Francofon din Bruxelles”.

13 Comisia a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Parlamentului. Prin decizia președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 16 februarie 2016, a fost admisă cererea de intervenție a Comisiei în prezenta cauză, în susținerea concluziilor Parlamentului.

14 Conform articolului 69 litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, președintele Camerei a doua a Tribunalului a decis suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prin care se finalizează judecata în cauza C-163/14, Comisia/Belgia. Procedura a fost reluată la 14 ianuarie 2016, în momentul pronunțării hotărârii în această cauză.

15 Parlamentul a depus memoriul în apărare la grefa Tribunalului la 22 martie 2016. În memoriul respectiv, acesta a invocat în special Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4).

16 Printr-o măsură de organizare a procedurii, Tribunalul a invitat reclamanta și Comisia să își prezinte observațiile cu privire la consecințele care rezultă pentru prezenta cauză din hotărârea menționată. Acestea au depus observațiile în termenul stabilit.

În drept

- 17 În temeiul articolului 126 din Regulamentul de procedură, atunci când Tribunalul este în mod vădit incompetent să judece o acțiune sau atunci când aceasta este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate oricând să decidă, la propunerea judecătorului raportor, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.
- 18 În speță, Tribunalul consideră că înscrisurile de la dosar sunt suficient de lămuritoare și decide să se pronunțe fără continuarea procedurii.
- 19 Este necesar mai întâi să se examineze concluziile Parlamentului în sensul că Tribunalul nu trebuie să se mai pronunțe asupra fondului.

Cu privire la cererea de nepronunțare asupra fondului

- 20 Parlamentul, întemeindu-se pe Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4), concluzionează în sensul unei nepronunțări asupra fondului. Acesta arată că contribuțiile percepute de Regiunea Bruxelles-Capitală fără a fi fost datorate trebuie în mod necesar, în temeiul acestei hotărâri, să facă obiectul unei rambursări de care va beneficia reclamanta, astfel încât să nu mai fie necesar ca aceasta să solicite Parlamentului plata sumelor corespunzătoare acestor contribuții.
- 21 Trebuie amintit aici faptul că, în cadrul prezentului litigiu, introdus în temeiul contractului încheiat între Parlament și reclamantă, aceasta din urmă solicită ca Parlamentul să fie obligat să îi plătească, pe de o parte, o sumă corespunzătoare contribuției pe care a plătit-o Regiunii Bruxelles-Capitală și care a fost calculată pe baza puterii puse la dispoziția Parlamentului în temeiul contractului și, pe de altă parte, dobânzile contractuale aplicate la această sumă.
- 22 Chiar presupunând că rambursarea către reclamantă de către Regiunea Bruxelles-Capitală, care nu este parte nici în prezentul litigiu, nici în contract, a sumelor solicitate de reclamantă ar putea permite să se concluzioneze în sensul dispariției interesului acesteia de a exercita acțiunea în cadrul prezentului litigiu, trebuie în orice caz să se constate că Parlamentul și Comisia nu stabilesc și nici măcar nu pretind că rambursarea sumelor solicitate, inclusiv a dobânzilor contractuale, ar fi fost efectuată sau că reclamanta ar dispune pe acest temei de o creanță asupra Regiunii Bruxelles-Capitală. O astfel de creanță ar putea rezulta, de exemplu, dintr-o hotărâre a Tribunalului de Primă Instanță Francofon din Bruxelles care să se pronunțe cu privire la acțiunea introdusă de reclamantă în fața sa (a se vedea punctul 8 de mai sus). De altfel, în observațiile depuse la 10 mai 2016 ca răspuns la măsura de organizare a procedurii menționată la punctul 16 de mai sus, reclamanta arată că la acea dată Regiunea Bruxelles-Capitală „refuz[a] să [îi] ramburseze cotizațiile în litigiu plătite, în pofida hotărârii pronunțate în cauza C-163/14”.
- 23 Cu titlu suplimentar, trebuie arătat că, deși Curtea a decis, prin Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4), că, neacordând instituțiilor Uniunii Europene scutirea de la plata contribuțiilor stabilite prin articolul 26 din Ordonanța „Energie electrică” și opunându-se rambursării acestor contribuții astfel percepute de Regiunea Bruxelles-Capitală, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 al doilea paragraf din protocol, Ordonanța „Energie electrică” este menținută, în modul de redactare citat anterior, atât timp cât Regatul Belgiei nu a executat această hotărâre. Or, Parlamentul nu a adus niciun element care să permită să se concluzioneze că dreptul aplicabil ar fi fost modificat între timp.
- 24 Din cele de mai sus rezultă că prezenta acțiune nu a rămas fără obiect, întrucât interesul reclamantei de a exercita acțiunea nu a dispărut, astfel încât nu trebuie admisă cererea de nepronunțare asupra fondului prezentată de Parlament.

Cu privire la temeinicia acțiunii

25 În susținerea concluziilor prezentate în temeiul articolului 272 TFUE, reclamanta invocă trei motive, întemeiate, primul, pe neîndeplinirea de către Parlament a obligațiilor sale contractuale, al doilea, pe încălcarea dispozițiilor articolului 26 din Ordonanța „Energie electrică” și, în cele din urmă, al treilea, pe încălcarea principiului egalității de tratament.

Cu privire la primul motiv

- 26 Reclamanta susține că prevederile contractuale îi permit să solicite Parlamentului plata contribuției.
- 27 Mai întâi, trebuie evidențiat faptul că contractul nu prevede ca contribuția să fie facturată Parlamentului. Mai precis, nu se face nicio trimitere la contribuție în anexa 2 la contract, care menționează modalitățile de calculare a prețului furnizării energiei electrice.
- 28 În plus, în conformitate cu prevederile punctului 3.2 din contract, din cadrul articolului 3, „[p]rețurile sunt fixate ținând seama de faptul că instituțiile europene sunt scutite de taxe vamale, impozite indirecte și taxe pe vânzări, în special de taxa pe valoare adăugată (TVA)”.
- 29 La punctul 3.2 din contract se precizează de asemenea că „taxele, redevențele și alte contribuții regionale și federale nu vor putea fi facturate”.
- 30 Prin urmare, se poate concluziona că contractul nu impune Parlamentului nicio obligație de a plăti reclamantei contribuția care a fost calculată pe baza puterii puse la dispoziția acestuia în temeiul contractului.
- 31 Este necesar să se adauge că, potrivit articolului 19 din contract, acesta din urmă este „guvernat de legislația belgiană și aplicat și interpretat în conformitate cu această legislație în cazul în care legislația [Uniunii], inclusiv regulamentul financiar, nu reglementează un anumit aspect”. În consecință, termenii contractului trebuie să fie mai întâi interpretați având în vedere dreptul Uniunii.
- 32 Or, în Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4, punctul 39), Curtea a decis că contribuția trebuia să fie considerată drept taxă indirectă care intră sub incidența articolului 3 al doilea paragraf din protocol.
- 33 Astfel, trimiterea din contract și în special de la punctul 3.2 din acesta la „impozite indirecte” trebuie înțeleasă în sensul că vizează contribuția. Acest lucru confirmă faptul că părțile la contract au intenționat să scutească Parlamentul de la plata acesteia.
- 34 Trebuie adăugat că actul adițional la contract, încheiat la 15 iulie 2011, nu afectează în niciun fel obligațiile părților în ceea ce privește plata contribuției.
- 35 Concluzia la care Tribunalul a ajuns la punctul 33 de mai sus nu poate fi repusă în discuție prin argumentele invocate pe de altă parte de către reclamantă.
- 36 În primul rând, faptul că punctul 8.1 din contract, din cadrul articolului 8, intitulat „Dispoziții fiscale”, prevede că „contractantul este singurul responsabil de respectarea dispozițiilor fiscale care îi sunt aplicabile” nu permite să se concluzioneze în sensul existenței unei obligații a Parlamentului de a plăti contribuția cocontractantului său, și anume reclamantei.

37 În al doilea rând, trimiterea de la alineatul (2) din anexa 2 la contract la o majorare a prețurilor legată de „distribuție” nu permite, ținând seama de economia generală a contractului și în special de prevederile punctului 3.2 citate anterior, să se concluzioneze în sensul existenței unei obligații a Parlamentului de a plăti contribuția cocontractantului său, și anume reclamantei.

38 Rezultă din cele de mai sus că primul motiv trebuie respins ca vădit nefondat.

Cu privire la al doilea motiv

39 Reclamanta susține că Parlamentul are obligația de a-i plăti contribuția în temeiul dispozițiilor articolului 26 din Ordonanța „Energie electrică”.

40 Este necesar să se constate că, deși Ordonanța „Energie electrică” stabilește obligațiile fiscale ale furnizorilor de energie electrică față de o administrație națională, Regiunea Bruxelles-Capitală, aceasta nu prevede existența unei obligații a consumatorului final de a plăti contribuția către furnizorul său de energie electrică. Astfel, reclamanta nu poate invoca în mod întemeiat neîndeplinirea de către Parlament a unei asemenea de obligații.

41 Trebuie arătat că această constatare nu este contrară concluziei conform căreia regimul fiscal privind contribuția este conceput și stabilit în scopul ca contribuția să fie repercutată asupra consumatorului final (Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia, C-163/14, EU:C:2016:4, punctul 48). Astfel, trebuie să se distingă, pe de o parte, obiectivele unui regim fiscal și, pe de altă parte, existența unei obligații imperative care rezultă din acest regim a cărei nerespectare ar putea duce la angajarea răspunderii contractuale sau chiar a celei extracontractuale a consumatorului final față de furnizorul său de energie electrică. În lipsa unei asemenea obligații imperative, repercutarea contribuției asupra consumatorului final depinde doar de relațiile contractuale convenite între furnizor și consumatorul final.

42 Chiar presupunând că Ordonanța „Energie electrică” ar putea fi interpretată în sensul că ar impune consumatorului final să plătească furnizorului său de energie electrică contribuția calculată pe baza puterii puse la dispoziția sa, motivul ar trebui în orice caz să fie respins.

43 Astfel, faptul că Ordonanța „Energie electrică” nu prevede o scutire de contribuție a instituțiilor Uniunii a determinat Curtea să declare, prin Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4), că Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 al doilea paragraf din protocol.

44 Or, în temeiul articolului 19 din contract, este obligația Tribunalului, în calitate de judecător al contractului, să aplice dreptul național în felul în care ar proceda instanța națională.

45 În consecință, autoritatea de lucru judecat pe care o are Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4), impune Tribunalului să nu aplice Ordonanța „Energie electrică” pentru a obliga o instituție a Uniunii să plătească contribuția (a se vedea prin analogie, în ceea ce privește obligațiile autorităților naționale, Hotărârea din 13 iulie 1972, Comisia/Italia, 48/71, EU:C:1972:65, punctul 7).

46 Chiar presupunând că reclamanta a intenționat prin intermediul prezentului motiv să pună în discuție răspunderea extracontractuală a Parlamentului, o astfel de argumentație nu poate fi invocată în mod util în cadrul unei acțiuni întemeiate pe articolul 272 TFUE. În orice caz, considerațiile precedente ar permite respingerea motivului în măsura în care ar fi introdus în acest scop.

- 47 Pe de altă parte, concluzia la care a ajuns Tribunalul la punctul 40 de mai sus nu poate fi repusă în discuție de faptul că reclamanta ar fi obligată să suporte contribuția. Astfel, o asemenea circumstanță este irelevantă pentru interpretarea dispozițiilor Ordonanței „Energie electrică”.
- 48 În această privință, se poate constata că este în sarcina reclamantei, în cazul în care consideră că demersul este întemeiat, să solicite instanței naționale pe care a sesizat-o să se pronunțe cu privire la aspectul dacă scutirea pe care Regatul Belgiei este obligat să o acorde instituțiilor Uniunii impune ca furnizorii de energie electrică să fie ei înșiși scutiți de o astfel de contribuție în cazul în care clientul lor este o instituție a Uniunii.
- 49 În sfârșit, concluzia prezentată la punctul 40 de mai sus nu poate fi repusă în discuție de faptul că Parlamentul și alte instituții ale Uniunii ar fi acceptat să plătească contribuția către alți furnizori de energie electrică. Astfel, o asemenea circumstanță, care va fi examinată din nou în cadrul celui de al treilea motiv, este irelevantă pentru interpretarea dispozițiilor Ordonanței „Energie electrică”.
- 50 Rezultă din cele de mai sus că al doilea motiv trebuie respins ca vădit nefondat.

Cu privire la al treilea motiv

- 51 Reclamanta susține că Parlamentul a refuzat în mod greșit să îi plătească contribuția, în condițiile în care instituțiile Uniunii ar fi plătit-o Electrabel, un alt furnizor de energie electrică. Acționând în acest mod, Parlamentul ar fi încălcat principiul egalității de tratament.
- 52 Trebuie remarcat faptul că în speță, prezentul motiv, care nu este întemeiat pe neîndeplinirea de către Parlament a obligațiilor sale contractuale sau pe dreptul aplicabil contractului, nu poate fi invocat în mod util (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 martie 2016, Hydrex/Comisia, T-45/15, nepublicată, EU:T:2016:151, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 53 În orice caz, trebuie amintit că, în conformitate cu o jurisprudență constantă, principiul nediscriminării sau egalității de tratament, care constituie un principiu fundamental de drept, interzice ca situații comparabile să fie tratate în mod diferit sau ca situații diferite să fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care astfel de tratamente sunt justificate în mod obiectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 octombrie 1986, Christ-Clemen și alții/Comisia, 91/85, EU:C:1986:373, punctul 19; a se vedea de asemenea Hotărârea din 8 ianuarie 2003, Hirsch și alții/BCE, T-94/01, T-152/01 și T-286/01, EU:T:2003:3, punctul 51 și jurisprudența citată).
- 54 În speță, reclamanta trebuie, așadar, să prezinte în special elemente care să permită identificarea existenței unor situații comparabile între ea și Electrabel.
- 55 În această privință, din Concluziile avocatului general Cruz Villalón prezentate în cauza Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2015:441, punctele 19 și 24) reiese că contractul încheiat cu Electrabel stipula obligația instituțiilor Uniunii de a plăti contribuția. Reclamanta, care, pe de altă parte, contestă în cererea sa introductivă anumite puncte din aceste concluzii, nu prezintă niciun element care ar permite punerea sub semnul întrebării a unui astfel de fapt.
- 56 Or, după cum s-a menționat anterior (a se vedea punctul 30 de mai sus), contractul încheiat între reclamantă și Parlament nu prevede că acesta din urmă plătește contribuția.
- 57 Astfel, reclamanta și Electrabel nu se aflau în situații comparabile, deoarece contractul pe care reclamanta îl semnase nu prevedea că Parlamentul trebuia să plătească contribuția.
- 58 Împrejurarea că reclamanta a solicitat Parlamentului să plătească contribuția este în această privință irelevantă.

- 59 Cu titlu suplimentar, trebuie amintit că respectarea principiului egalității de tratament trebuie conciliată cu respectarea principiului legalității, conform căruia nimeni nu poate invoca în folosul său o nelegalitate comisă în favoarea altuia (Hotărârea din 4 iulie 1985, Williams/Curtea de Conturi, 134/84, EU:C:1985:297, punctul 14). Întrucât cerința de plată a contribuției impusă instituțiilor Uniunii este contrară dreptului Uniunii, astfel cum rezultă din Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Comisia/Belgia (C-163/14, EU:C:2016:4), prezentul motiv nu poate fi admis.
- 60 Rezultă din cele de mai sus că al treilea motiv trebuie respins ca vădit nefondat. În consecință, toate concluziile reclamantei trebuie respinse.

Cu privire la concluziile prezentate de Parlament în susținerea acțiunii în constatare

- 61 Parlamentul prezintă concluzii solicitând Tribunalului să constate că „obligația de a rambursa reclamantei suma solicitată [revine] Regiunii Bruxelles-Capitală”.
- 62 Dintr-o jurisprudență constantă reiese că competența Tribunalului, potrivit articolului 256 alineatul (1) TFUE și articolului 272 TFUE, de a soluționa o acțiune formulată în temeiul unei clauze compromisorii o implică în mod necesar pe aceea de a soluționa o cerere reconvențională formulată în cadrul aceleiași acțiuni și care derivă din raportul contractual sau din faptul pe care se întemeiază cererea principală sau are un raport direct cu obligațiile care decurg din aceasta (a se vedea Hotărârea din 16 iulie 2014, Isotis/Comisia, T-59/11, EU:T:2014:679, punctul 265 și jurisprudența citată).
- 63 În speță însă, cererea formulată de Parlament nu are legătură cu contractul, deoarece nu privește obligațiile reciproce ale părților la contract care ar rezulta din acesta, ci vizează eventualele obligații pe care Regiunea Bruxelles-Capitală, care nu este nici parte la contract, nici parte în litigiu, le-ar avea față de reclamantă.
- 64 Prin urmare, Tribunalul nu este competent, în temeiul prezentei acțiuni introduse pe baza unei clauze compromisorii, să se pronunțe cu privire la solicitările formulate de Parlament.
- 65 Concluzia menționată anterior s-ar impune, pentru aceleași motive, inclusiv în cazul în care s-ar fi reținut că, având în vedere modul său de redactare, clauza compromisorie prevăzută la articolul 20 din contract, conform căreia „[o]rice litigiu dintre Parlament [...] și contractant în legătură cu prezentul contract, care nu a putut fi soluționat pe cale amiabilă, este supus Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene, în temeiul articolului 255 alineatul (1) din Tratatul CE”, era de natură să constituie temeiul competenței Tribunalului sau a Curții de a judeca o acțiune în constatare având ca obiect un litigiu între Uniune și recurentă în ceea ce privește validitatea, aplicarea sau interpretarea contractului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 februarie 2015, Planet/Comisia, C-564/13 P, EU:C:2015:124, punctul 26).
- 66 Din tot ceea ce precedă rezultă că acțiunea trebuie respinsă ca fiind vădit nefondată și că concluziile prezentate de Parlament în susținerea acțiunii în constatare trebuie de asemenea respinse întrucât Tribunalul este în mod vădit incompetent să se pronunțe cu privire la aceasta, fără să fie necesară continuarea procedurii.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 67 În temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 68 În speță, întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Parlamentului.

- 69 În temeiul articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 70 Prin urmare, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

dispune:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Respinge concluziile prezentate de Parlamentul European în susținerea acțiunii în constatare.**
- 3) **EDF Luminus suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Parlament.**
- 4) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Luxemburg, 13 septembrie 2016.

Grefier
E. Coulon

Președinte
M. E. Martins Ribeiro